

Катарина Јовановић

АТЛАС

ТРОУГАО

Признајем
Мој троугао
Троугао једнаких страна
Увек цртам у
Боји јантара

Поклоним се тој
Једноставној површини
Помислим:
Окренут врхом доле
Узбуркава воде
Света
Окренут врхом горе
Најављује ватре
Покренуте из самог
Средишта непокорених
Вулкана

И свемир
Чине
Небо, земља, звезде

И љубав
Чине
Отац, мајка, дете

И човека
Чине
Тело, дух и душа

И танке нити уткане у све то
Чине
Веру, љубав, наду

Запитана
Себи самој
Кажем:
Написано од давнина
Остаје тако
Из мог троугла
Отвара се зев
Исијава боју јантара
До првих звезда

Васељена
је
дом

АТЛАС

Осетиш
Тако само у једном дану
Како те
Притиска
Небо
Позива
земља

А смртник јеси!

Дозиваш
Јунака, име му је
АТЛАС
Да стане између
Плавог
Неба
И

Црне земље
Понесе сав твој
Терет
Само у једном дану

Усамљеник
АТЛАС
Гледа те са висина

Окамењена стена
Пушта немуште знаке
Трајања
Желиш да му помогнеш
Само у једном дану

А смртник јеси!

